

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קידושין-האיש מקדש	מימרא	מאן דאמר													
מחלוקת - בשבח ממון, אבל בשבח יוחסין - דברי הכל אינה מקודשת מאי טעמא? מסאנא דרב מכרעאי לא בעינא.	עולא:														מט.
אם הטעה לשבח יוחסין - אינה מקודשת.	תניא נמי הכי: מודה ר' שמעון:														מט.
מתניתין נמי דיקא	רב אשי:														מט.
ע"מ שאני כהן ונמצא לוי, לוי ונמצא כהן, נתין ונמצא ממזר, ממזר ונמצא נתין	דקתני:														מט.
ולא פליג ר"ש.															מט.
ע"מ שיש לי בת או שפחה מגודלת ואין לו, על מנת שאין לו ויש לו	מתקיף לה מר בר רב אשי, אלא דקתני:														מט.
דשבח ממון הוא, הכי נמי דלא פליג אלא פליג ברישא וה"ה לסיפא, הכא נמי פליג ברישא וה"ה לסיפא															מט.
הכי השתא, התם אידי ואידי דשבח ממון, פליג ברישא והוא הדין בסיפא, הכא דשבח יוחסין הוא, אם איתא דפליג נתני.															מט.
איבעית אימא: הכא נמי שבה יוחסין, מי סברת מאי מגודלת - גדולה ממש? מאי מגודלת - גדלת, דאמרה היא: לא ניחא לי דשקלא מילי מינאי ואזלא נדיא קמי שיבבותיי.															מט.
על מנת שאני קריינא, כיון שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת - הרי זו מקודשת	תנו רבנן: [ת"ק]														מט.
עד שיקרא ויתרגם.	ר' יהודה:														מט.
יתרגם מדעתיה?															מט.
המתרגם פסוק כצורתו - הרי זה בדאי, והמוסיף עליו - הרי זה מחרף ומגדף	והתניא, ר' יהודה:														מט.
אלא מאי תרגום? תרגום דידן.															מט.
והני מילי דא"ל קריינא, אבל אמר לה קרא אנא, עד דקרי אורייתא נביאי וכתובי בדיוקא.															מט.
על מנת שאני שונה - הזקיה אמר: הלכות תורה.	[הזקיה]														מט.
איוזו היא משנה? ר' מאיר אומר: הלכות	ר' יוחנן:														מט.
מדרש	מיתבי: [ר' מאיר]														מט.
מאי תורה? מדרש תורה.	ר' יהודה:														מט.
והני מילי דאמר לה תנינא, אבל אמר לה תנא אנא, עד דתני הילכתא ספרא וסיפרי ותוספתא.															מט:
ע"מ שאני תלמיד - אין אומרים כשמעון בן עזאי וכשמעון בן זומא, אלא כל ששואלין אותו בכ"מ דבר אחד בלימודו ואומרו, ואפילו במסכתא דכלה.															מט:
על מנת שאני חכם - אין אומרים כחכמי יבנה, כר' עקיבא וחבריו, אלא כל ששואלים אותו דבר חכמה בכל מקום ואומרה.															מט:
על מנת שאני גבור - אין אומרים כאבנר בן נר וכיואב בן צרויה, אלא כל שחבריו מתיראים ממנו מפני גבורתו.															מט:
על מנת שאני עשיר - אין אומרים כרבי אלעזר בן חרסום וכרבי אלעזר בן עזריה, אלא כל שבני עירו מכבדים אותו מפני עושרו.															מט:
על מנת שאני צדיק, אפילו רשע גמור - מקודשת, שמא הרהר תשובה בדעתו.															מט:
על מנת שאני רשע, אפילו צדיק גמור - מקודשת, שמא הרהר דבר עבודת כוכבים בדעתו.															מט:
עשרה קבים ירדו לעולם, תשעה נטלה ארץ ישראל, ואחד כל העולם כולו.															מט:
עשרה קבים יופי ירדו לעולם, תשעה נטלה ירושלים, ואחד כל העולם כולו.															מט:
עשרה קבים עשירות ירדו לעולם, תשעה נטלו רומיים קדמונים, ואחד כל העולם כולו.															מט:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מט:		
י' קבים עניות ירדו לעולם, תשעה נטלה בבל, ואחד כל העולם כולו.												■	◇	מט:	
עשרה קבים גסות ירדו לעולם, תשעה נטלה עילם, ואחד כל העולם כולו.												■	◇	מט:	
וגסות לבבל לא נחית? והכתי' (זכריה ה) ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים, ואומר אל המלאך הדובר בי אנה המה מוליכות את האיפה, ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער												⚡	◇	מט:	
זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל	וא"ר יוחנן:											■	⚡	מט:	
אין, להכא נחית, ואשתרבווי הוא דאשתרבווי להתם.												!	◇	מט:	
דיקא נמי, דקתני: לבנות לה בית, ש"מ.												■	◇	מט:	
איני?												⚡	◇	מט:	
סימן לגסות - עניות	והאמר מר:											■	⚡	◇	מט:
ועניות בבבל הוא דאיכא												⚡	◇	מט:	
מאי עניות? עניות דתורה, דכתיב: (שיר השירים ח) אחות לנו קטנה ושדים אין לה												!	◇	מט:	
זו עילם, שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד.	וא"ר יוחנן:											■	!	◇	מט:
עשרה קבים גבורה ירדו לעולם, תשעה נטלו פרסיים כו'.												■	◇	מט:	
עשרה קבים כנים ירדו לעולם, תשעה נטלה מדי כו'.												■	◇	מט:	
עשרה קבים כשפים ירדו לעולם, תשעה נטלה מצרים כו'.												■	◇	מט:	
עשרה קבים נגעים ירדו לעולם, ט' נטלו חזירים כו'.												■	◇	מט:	
י' קבים זנות ירדו לעולם, תשעה נטלה ערביא כו'.												■	◇	מט:	
עשרה קבים עזות ירדו לעולם, תשעה נטלה מישן כו'.												■	◇	מט:	
עשרה קבים שיחה ירדו לעולם, תשעה נטלו נשים כו'.												■	◇	מט:	
עשרה קבים שכרות ירדו לעולם, תשעה נטלו כושיים כו'.												■	◇	מט:	
עשרה קבים שינה ירדו לעולם, תשעה נטלו עבדים, ואחד נטלו כל העולם כולו.												■	◇	מט:	
ע"מ שאני כהן ונמצא לוי, לוי ונמצא כהן, נתין ונמצא ממזר, ממזר ונמצא נתין, בן עיר ונמצא בן כרך, בן כרך ונמצא בן עיר, על מנת שביתי קרוב למרחץ ונמצא רחוק, רחוק ונמצא קרוב, על מנת שיש לו בת או שפחה מגודלת ואין לו, או על מנת שאין לו ויש לו, על מנת שאין לו בנים ויש לו, או על מנת שיש לו ואין לו, ובכולם אע"פ שאמרה בלבי היה להתקדש לו, אעפ"כ אינה מקודשת.												■	◇	מט:	
וכן היא שהטעתו.												■	◇	מט:	
ההוא גברא דזבין לנכסיה אדעתא למיסק לארץ ישראל, ובעידנא דזבין לא אמר ולא מידי												○	◇	מט:	
הוי דברים שבלב, ודברים שבלב אינם דברים.	רבא:											■	◇	מט:	
מנא ליה לרבא הא?												⚡	◇	מט:	
(ויקרא א) יקריב אותו - למד שכופין אותו, יכול בעל כרחו? תלמוד לומר: לרצונו, הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני	אילמא מהא דתנן:											■	!	◇	ג.
ואמאי? הא בלביה לא ניחא ליה אלא לאו משום דאמרינן דברים שבלב אינן דברים.												!	◇	ג.	
ודילמא שאני התם, דאנן סהדי דניחא ליה בכפרה												⚡	◇	ג.	
וכן אתה מוצא בגיטי נשים ושחרורי עבדים, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני	אלא מסיפא:											■	!	◇	ג.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קידושין-האיש מקדש	מימרא	מאן דאמר													
לא צריכא דלא שכיח ספרא, מהו דתימא ספרא הוא דאתרמי, קא משמע לן.															ג.
המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת - אינן מקודשות.															ג.
ומעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות, וליקט אדם אחד כלכלה של תאנים, ושלחן היתה ושל שביעית היתה, ואמר הרי כולכם מקודשות לי בכלכלה זו, וקיבלה אחת מהן ע"י כולן, ואמרו חכמים: אין אחיות מקודשות.															ג.
מנהני מילי?															ג.
דאמר קרא: (ויקרא יח) אשה אל אחותה לא תקח לצרור, התורה אמרה: בשעה שנעשו צרות זו לזו, לא יהא לו ליקוחים אפ"ל באחת מהם.	רמי בר חמא:														ג.
אי הכי, היינו דכתיב: (ויקרא יח) ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם, אי קידושין לא תפסי בה, כרת מי מחייב?	אמר ליה רבא:														ג.
קרא - בזה אחר זה, ומתניתין כדרכה	אלא אמר רבא:														ג.
כל שאינו בזה אחר זה, אפ"ל בבת אחת אינו.	דאמר רבה:														ג.
כל שאינו בזה אחר זה, אפ"ל בבת אחת אינו.	גופא, אמר רבה:														ג.
המרבה במעשר, פירותיו מתוקנים ומעשרות מקולקלין	איתיביה אביי:														ג.
ואמאי? נימא: כל שאינו בזה אחר זה, אפ"ל בבת אחת אינו															ג.
שאני מעשר, דאיתיה לחצאים, דאי אמר תתקדש פלגא דחיתא - קדשה.	אמר ליה: [רבה]														ג.
והרי מעשר בהמה, דליכא לחצאין וליכא בזה אחר זה															ג.
יצאו שנים בעשירי וקראן עשירי, עשירי ואחד עשר מעורבים זה בזה	ואמר רבא:														ג.
שאני מעשר בהמה, דאיתיה בטעות															ג.
קרא לתשיעי עשירי, ולעשירי תשיעי, ולאחד עשר עשירי - שלשתן מקודשין.	דתנן:														ג.
הרי תודה, דליתא בטעות וליתא נמי בזה אחר זה															ג.
תודה שנשחטה על שמונים חלות, חזקיה אמר: קדשי לה ארבעים מתוך שמונים	ואיתמר: [חזקיה]														ג.
לא קדשי לה ארבעים מתוך שמונים	ר' יוחנן														ג.
הכל מודים, כל היכא דאמר קדשי לה ארבעים מתוך שמונים - קדשי, לא יקדשו ארבעים אלא אם כן קדשי שמונים - לא קדשי, לא נחלקו - אלא בסתם	לאו איתמר עלה, אמר ר' יהושע בן לוי:														ג.
לאחריות קא מיכוון	מר סבר: [חזקיה]														ג.
לקרבן גדול קא מיכוון.	ומר סבר: [ר' יוחנן]														ג.
ורבא, למה ליה לשנויי כרבה? תיפוק ליה, קידושין שאין מסורין לביאה נינהו															ג.
לדבריו דרמי בר חמא קאמר.															ג.
קידושין שאין מסורין לביאה - אביי אמר: הוּו קידושין	איתמר: [אביי]														ג.
לא הוּו קידושין.	רבא:														ג.
(דברים כד) כי יקח איש אשה ובעלה - קידושין המסורין לביאה הוּו קידושין, קידושין שאין מסורין לביאה לא הוּו קידושין.	אמר רבא, בר אהינא אסברא לי:														ג.
המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת - אינן מקודשות	תנן:														ג.
הא אחת מאשה ובתה או מאשה ואחותה - מקודשת															ג.
ואמאי? קידושין שאין מסורין לביאה נינהו תיובתא דרבא															ג.

<p>disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה</p>		<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה</p>			
<p>קידושין-האיש מקדש</p>		<p>מאן דאמר</p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>	
<p>מימרא</p>					
מעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות, וליקט אחד כלכלה של תאנים, ושלהן היתה ושל שביעית היתה, ואמר הרי כולכם מקודשות לי בכלכלה זו, ואמרו חכמים: אין אחיות מקודשות.	אמר לך רבא: ולטעמיך אימא סיפא:		!	◇	נא
אחיות הוא דאינן מקודשות, הא נכריות מקודשות			!		נא
ה"ד?		^	!		נא
אילימא דאמר כולכם		!	!		נא
קני את וחמור הוא, ואת וחמור - לא קנה	ז		!		נא
אלא לאו דאמר להו אחת מכם	!		!	◇	נא
אין אחיות מקודשות	וקתני:		!	◇	נא
לרבא קשיא רישא לאביי קשיא סיפא			ז		נא
אביי מתרץ לטעמיה, רבא מתרץ לטעמיה.			!		נא
המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת - אינן מקודשות, הא אחת מאשה ובתה מאשה ואחותה - מקודשת, ואם אמר הראויה לביאה תתקדש לי - אינה מקודשת, ומעשה נמי - בחמש נשים ובהן שתי אחיות, וליקט אחד כלכלה של תאנים ואמר הראויה לי מכם תתקדש לי, ואמרו חכמים: אין אחיות מקודשות.	אביי מתרץ לטעמיה:		!	■	נא
המקדש אחת מאשה ובתה או אחת מאשה ואחותה, נעשה כמי שקידש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת ואינן מקודשות, ומעשה נמי בחמש נשים ובהן שתי אחיות, וליקט אחד כלכלה של תאנים ואמר הרי כולכם ואחת משתי אחיות מקודשות לי בכלכלה זו, ואמרו חכמים: אין אחיות מקודשות.	רבא מתרץ לטעמיה:		!	◇	נא
המקדש את בתו סתם - אין הבגרות בכלל	ת"ש:		ז	◇	נא
הא קטנות בכלל			ז	◇	נא
ואמאי? קידושין שאין מסורין לביאה ניהו, ותיבתא דרבא			ז		נא
הכא במאי עסקינן - כשאין שם אלא גדולה וקטנה.	אמר לך רבא:		!	◇	נא
הא בוגרות קתני			ז		נא
מאי בוגרות? בוגרות דעלמא.			!	◇	נא
אי הכי, מאי למימרא?			ז		נא
הכא במאי עסקינן - דשיתיה שליה, מהו דתימא כי מקבל קידושי - אדעתה דידה קא מקבל, קמ"ל, דלא שביק איניש מידי דאית ליה הנאה מיניה.			!	◇	נא
מי לא עסקינן דאמרה ליה קידושי לדידך?	ז				נא
אפ"ה, לא שביק איניש מצוה דרמיא עליה ועביד מצוה דלא רמיא עליה.			!	◇	נא
מי שיש לו שתי כתי בנות משתי נשים, ואמר: קידשתי את בתי הגדולה, ואיני יודע אם גדולה שבגדולות, ואם גדולה שבקטנות, אם קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות - כולן אסורות חוץ מקטנה שבקטנות, דברי ר"מ	ת"ש: [ר"מ]		ז	◇	נא
הכא במאי עסקינן - כשהוכרו ולבסוף נתערבו.			!	◇	נא
דיקא נמי, דקתני איני יודע ולא קתני אין ידוע, ש"מ.			■		נא
אי הכי, מאי למימרא?			ז		נא
לאפוקי מדר' יוסי			!	◇	נא
לא מהית איניש נפשיה לספיקא, קמ"ל, דמהית איניש נפשיה לספיקא.	דאמר: [ר' יוסי]		!	◇	נא
מי שקידש אחת משתי אחיות, ואינו יודע איזו קידש - נותן גט לזו וגט לזו	ת"ש:		ז	◇	נא

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- story-מעשה- O	statement-מימרא ? קושיא- ^ question- ! תירוץ- answer- ■ ראייה- proof-
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
הכא במאי עסקינן - כשהוכרו ולבסוף נתערבו.													נא:
דיקא נמי, דקתני אינו יודע ולא קתני אינו יודע.													נא:
אי הכי, מאי למימרא?													נא:
מת ולו אח אחד - חולץ לשתייהן, היו לו שנים - אחד חולץ ואחד מייבם, אם קדמו וכנסו - אין מוציאין אותם מידם	סיפא איצטריכא ליה:												נא:
דוקא מיחליץ והדר יבומי, אבל יבומי והדר מיחליץ לא, דקא פגע באחות זקוקתו.													נא:
שנים שקדשו שתי אחיות, זה אינו יודע איזו קידש, וזה אינו יודע איזו קידש - זה נותן שני גטין, וזה נותן שני גטין	ת"ש:												נא:
ה"נ שהוכרו ולבסוף נתערבו.													נא:
דיקא נמי, דקתני אינו יודע ולא קתני אין יודע שמע מינה.													נא:
אי הכי, מאי למימרא?													נא:
מת, ולזה אח ולזה אח - זה חולץ לשתייהן וזה חולץ לשתייהן, לזה אחד ולזה שנים - האחד חולץ לשתייהן, והשנים - אחד חולץ ואחד מייבם, אם קדמו וכנסו - אין מוציאין אותן מידם	סיפא איצטריכא ליה:												נא:
דוקא מיחליץ והדר יבומי, אבל יבומי והדר מיחליץ לא, דקא פגע ביבמה לשוק.													נב:
לזה חמשה בנים ולזה חמשה בנות, ואמר אחת מבנותיך מקודשת לאחד מבני - כל אחת ואחת צריכה חמשה גטין, מת אחד מהם - כל אחת ואחת צריכה ארבעה גטין וחליצה מאחד מהן	ת"ש, דתני טביומי:												נב:
וכ"ת, ה"נ כשהוכרו ולבסוף נתערבו													נב:
הא אחת מבנותיך לאחד מבני קתני													נב:
תיובתא דרבא תיובתא.													נב:
והילכתא כוותיה דאביי ביע"ל קג"ם.													נב:
מעשה בחמש נשים.													נב:
ש"מ ממתניתין ארבע, ונקיש רב בידיה תלת	רב:												נב:
ש"מ המקדש בפירות שביעית - מקודשת													נב:
ושמע מינה קידשה בגזל - אינה מקודשת, אפילו בגזל דידה													נב:
ממאי?													נב:
שלהם היתה ושל שביעית היתה	מדקתני:												נב:
טעמא דשביעית דהפקר הוא, הא דשאר שני שבוע לא													נב:
ושמע מינה אשה נעשית שליח לחבירתה, ואפילו במקום שנעשית לה צרה.													נב:
ואידך מאי היא?													נב:
קידושין שאין מסורים לביאה.													נב:
וניחשבה													נב:
משום דמספקא ליה אי כאביי אי כרבא.													נב:
כי סליק ר' זירא, אמרה להא שמעתא קמיה דר' יוחנן.	[רבי זירא]												נב:
מי אמר רב הכי.	אמר ליה: [רבי יוחנן]												נב:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
והוא לא אמר?													גב.
גזל ולא נתיאשו הבעלים - שניהם אינם יכולים להקדיש, זה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותן	והאמר רבי יוחנן:												גב.
מי אמר רב כוותי.	הכי קא"ל: [רבי יוחנן]												גב.
קידשה בגזל בחמס ובגניבה, או שחטף סלע מידה וקדשה - מקודשת	מיתבי:												גב.
התם בגזל דידה.													גב.
או שחטף סלע משלה	הא מדקתני סיפא:												גב.
מכלל דרישא בגזל דעלמא עסקינן													גב.
פירושי קא מפרשי: קידשה בגזל בחמס ובגניבה כיצד? כגון שחטף סלע מידה וקדשה בו.													גב.
והא מתניתין גזול דידה, וקאמר רב: אינה מקודשת													גב:
לא קשיא: הא דשדיך, הא דלא שדיך.													גב:
ההיא איתתא דהוה קא משיא כרעא במשיכלא דמיא, אתא ההוא גברא חטף זוזי מחבריה ושדא לה, אמר לה מיקדשת לי אתא ההוא גברא לקמיה דרבא													גב:
לית דחש להא דר' שמעון	אמר: [רבא]												גב:
סתם גזילה יאוש בעלים הוי.	דאמר: [רבי שמעון]												גב:
ההוא אריסא דקדיש במוזא דשמכי, אתא לקמיה דרבא													גב:
מאן אחלך?	אמר ליה: [רבא]												גב:
והני מילי במוזא, אבל כישא, מצי אמר ליה: אנא שקלי כישא, שקיל את כישא, כישא כי כישא.													גב:
ההוא סרסיא דקדיש בפרומא דשיכרא, אתא מריה דשיכרא אשכחיה, אמר ליה: אמאי לא תתיב מהאי חריפא? אתא לקמיה דרבא													גב:
לא אמרו כלך אצל יפות - אלא לענין תרומה בלבד	אמר: [רבא]												גב:
כיצד אמרו תורם שלא מדעת תרומתו תרומה? הרי שירד לתוך שדה חבירו וליקט ותרם שלא ברשות, אם חושש משום גזל - אין תרומתו תרומה, ואם לאו - תרומתו תרומה, ומנין היה יודע אם חושש משום גזל אם לאו? הרי שבא בעל הבית, ומצאו ואמר לו כלך אצל יפות, אם נמצאו יפות מהם - תרומתו תרומה, ואם לאו - אין תרומתו תרומה, היו הבעלים מלקטים ומוסיפים - בין כך ובין כך תרומתו תרומה	דתניא:												גב:
אבל הכא משום כיסופא הוא דעבד, ואינה מקודשת.													גב:
המקדש בחלקו, בין קדשי קדשים בין קדשים קלים - אינה מקודשת.													גב:
במעשר שני, בין שוגג בין מזיד - לא קידש, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]												גב:
בשוגג - לא קידש, במזיד - קידש.	רבי יהודה:												גב:
ובהקדש, במזיד - קידש, ובשוגג - לא קידש, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]												גב:
בשוגג - קידש, במזיד - לא קידש.	רבי יהודה:												גב:
נימא, מתניתין דלא כרבי יוסי הגלילי													גב:
(ויקרא ה) ומעלה מעל בה' - לרבות קדשים קלים שהן ממונו, דברי ר' יוסי הגלילי	דתניא: [רבי יוסי הגלילי]												גב:
אפ"י תימא ר' יוסי הגלילי, כי קאמר ר' יוסי הגלילי - מהיים, אבל לאחר שחיטה לא													גב:
מאי טעמא?													גב:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	--

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כי קא זכו - משלחן גבוה קא זכו.												◇	נב:
דיקא נמי												■	נב:
המקדש בחלקו, בין קדשי קדשים ובין קדשים קלים - לא קידש	דקתני:											◇	נב:
ש"מ.												■	נב:
אל יכנסו תלמידי רבי מאיר לכאן, מפני שקנתרנים הם, ולא ללמוד תורה הם באים, אלא לקפחני בהלכות הם באים.	תנו רבנן: לאחר פטירתו של ר' מאיר, אמר להם רבי יהודה לתלמידיו:											◇	נב:
דחק סומכוס ונכנס												○	נב:
המקדש בחלקו, בין קדשי קדשים ובין קדשים קלים - לא קידש.	אמר להם [סומכוס], כך שנה לי ר' מאיר:											◇	נב:
כעס ר' יהודה עליהם, אמר להם, לא כך אמרתי לכם: אל יכנסו מתלמידי ר"מ לכאן, מפני שקנתרנים הם, ולא ללמוד תורה הם באים, אלא לקפחני בהלכות הם באים? וכי אשה בעורה מנין	[רבי יהודה]											◇	נב:
יאמרו: מאיר שכב, יהודה כעס, יוסי שתק, דברי תורה מה תהא עליה וכי אין אדם עשוי לקבל קידושין לבתו בעורה? ואין אשה עשויה לעשות לה שליח לקבל קידושה בעורה? ועוד, דחקה ונכנסה, מאי?	רבי יוסי:											◇	נב:
מקודשת	תניא, ר' יהודה:											◇	נב:
אינה מקודשת.	רבי יוסי:											◇	נב:
שניהם מקרא אחד דרשו: (במדבר יח) וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש	ר' יוסי סבר:											◇	נב:
לך ולכל צרכיך	ר' יהודה סבר:											◇	נב:
כאש, מה אש לאכילה, אף הוא נמי לאכילה.	ר' יוסי סבר:											◇	נב:
נמנו וגמרנו: המקדש בחלקו, בין קדשי קדשים ובין קדשים קלים - לא קידש	רבי יוחנן:											◇	נב:
עדיין היא מחלוקת.	רב:											◇	נב:
כוותיה דר' יוחנן מסתברא	אביי:											◇	נב:
מנין שאין חולקים מנחות כנגד זבחים ת"ל: (ויקרא ז) וכל מנחה אשר תאפה בתנור לכל בני אהרן תהיה.	דתניא:											◇	נב:
יכול לא יחלקו מנחות כנגד זבחים, שלא קמו תחתיהם בדלות, אבל יחלקו מנחות כנגד עופות, שהרי קמו תחתיהם בדלות? ת"ל: (ויקרא ז) וכל נעשה במרחשת לכל בני אהרן תהיה												◇	נב:
יכול לא יחלקו מנחות כנגד עופות, שהללו מיני דמים והללו מיני קמחים, אבל יחלקו עופות כנגד זבחים, שהללו והללו מיני דמים? ת"ל: (ויקרא ז) על מחבת												◇	נב:
יכול לא יחלקו עופות כנגד זבחים, שהללו מעשיהם ביד והללו מעשיהם בכלי, אבל יחלקו מנחות כנגד מנחות, שהללו והללו מעשיהם ביד? ת"ל: (ויקרא ז) וכל מנחה בלולה בשמן לכל בני אהרן												◇	נב:
יכול לא יחלקו מחבת כנגד מרחשת ומרחשת כנגד מחבת, שזו מעשיהם רכים וזו מעשיהם קשים, אבל יחלקו מחבת כנגד מחבת ומרחשת כנגד מרחשת, שהללו והללו מעשיהם קשים, אי נמי מעשיהם רכים? ת"ל: (ויקרא ז) וחרבה לכל בני אהרן תהיה												◇	נב:
יכול לא יחלקו בקדש הקדשים, אבל יחלקו בקדשים קלים? ת"ל: (ויקרא ז) איש כאחיו, וסמך ליה: (ויקרא ז) אם על תודה, כשם שאין חולקין בקדשי קדשים, כך אין חולקים בקדשים קלים												◇	נב:
איש - איש חולק אפי' בעל מום, ואין הקטן חולק ואפי' תם												◇	נב:
סתם ספרא מני? ר' יהודה, והוא קאמר דלית בה דין חלוקה כלל, ש"מ.												◇	נב:
וכרב מי לא תניא?	רבא:											◇	נב:
הצנועים מושכין את ידיהם, והגרגרנים חולקים	והתניא:											◇	נב:
מאי חולקים? חוטפים												◇	נב:
מעשה באחד שחטף חלקו וחלק חברו, והיו קוראין אותו בן המצן עד יום מותו.	כדקתני סיפא:											◇	נב:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רבה בר רב שילא:	■										
מאי קראה? (תהלים עא) אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ.	רבה בר רב שילא:	■										
מהכא: (ישעיהו א) למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ.	רבה:	■										
מעשר שני, בין בשוגג בין במזיד - לא קידש, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]	■	◆									
שוגג - לא קידש, מזיד - קידש וכו'.	רבי יהודה:	■	◆									
מנא הני מילי?					^							
(ויקרא כז) וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ לה' הוא קדש לה', לה' הוא - ולא לקדש בו אשה.	רב אחא בריה דרבא, משמיה דגמרא:					!	◇					
הרי תרומת מעשר, דכתיב: (במדבר יח) כן תרימו גם אתם תרומת ה'						ז	◇					
המקדש בתרומה - מקודשת	ותנן:					■	ז					
דלא כתיב ביה לה'.						!	◇					
והרי חלה, דכתיב בה: (במדבר טו) תתנו לה'						ז	◇					
המקדש בתרומות - מקודשת	ותנן:					■	ז					
דלא כתיב ביה קדש.						!						
והרי שביעית, דכתיב בה: (ויקרא כה) יובל הוא קדש תהיה לכם						ז	◇					
המקדש בפירות שביעית - מקודשת	ותנן:					■	ז					
דלא כתיב ביה לה'.						!	◇					
והרי תרומה, דכתיב: (ירמיהו ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתו						ז	◇					
המקדש בתרומה - מקודשת	ותנן:					■	ז					
ההוא בישראל כתיב.						!	◇					
ולאו ממילא שמעת מינה?						ז	◇					
אמר קרא: הוא, בהוייתו יהא.	תרגמה רבין סבא קמיה דרב:					!	◇					
ובהקדש, במזיד - קידש, בשוגג לא קידש, דברי ר"מ	[רבי מאיר]	■	◆									
בשוגג - קידש, במזיד - לא קידש.	רבי יהודה:	■	◆									
שמעית מינה דר' יוחנן תרתי, שגגת מעשר דר' יהודה, שגגת הקדש דר"מ - שניהם אין אשה מתקדשת בהם, חדא לפי שאין אשה רוצה, וחדא לפי שאין שניהם רוצים, ולא ידענא הי מנייהו.	רבי יעקב:						^	◇				
ניחוי אנו, מעשר - איהי לא ניחא לה משום טרחא דאורחא, איהו ניחא ליה דניקני איתתא ממילא, אלא הקדש - תרוייהו לא ניחא להו דנתחיל הקדש על ידייהו.	רבי ירמיה:					!	◇					
איפכא מסתברא, מי לא איכא למימר: מעשר - איהי לא ניחא לה משום טירחא דאורחא, איהו לא ניחא ליה משום אונסא דאורחא, אלא הקדש - בשלמא איהי לא ניחא לה דנתחיל הקדש על ידה, אלא איהו מי לא ניחא ליה דניקני איתתא ממילא.	רבי יעקב:					ז	◇					
אשה אין מתקדשת, מעות מהו שיצאו לחולין?	בעא מינה רבא מרב חסדא:						^	◇				
אשה אין מתקדשת, מעות היאך יצאו לחולין?	אמר ליה: [רב חסדא]					!	◇					
במכר מאי?	בעא מינה רב חייא בר אבין מרב חסדא:						^	◇				
אף במכר לא קנה.	אמר ליה: [רב חסדא]					!	◇					
חנוני כבעל הבית, דברי ר"מ	איתיביה: [רבי מאיר]	■	◆	ז			◇					

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
חנוני כשולחני	רבי יהודה:	◇	♣													
עד כאן לא קא מפלגי - אלא דמר סבר: חנוני כשולחני, ומר סבר: חנוני כבעל הבית, אבל דכולי עלמא - אם הוציא מעל			♣													
רבי מאיר לדבריו דר' יהודה קאמר: לדידי, אם הוציא נמי לא מעל, אלא לדידך, אודי לי מיהא דחנוני כבעל הבית	[רבי מאיר]			♣	!											
לא, כשולחני.	ואמר ליה: [רבי יהודה]			♣	!											
חזרו על כל צדדים של ר"מ, ולא מצינו הקדש בשוגג אין מתחלל, במזיד מתחלל, ומשנתינו - בכתנות כהונה שלא בלו, הואיל וניתנו ליהנות בהן, לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת.	רב:									♣	◇	נד				
כתנות כהונה שבלו - מועלין בהם, דברי ר"מ	ת"ש: [רבי מאיר]									♣	◇	נד				
מאי לאו אפי" לא בלן											♣	נד				
לא, בלו דוקא.											!	נד				
מועלים בחדתין ואין מועלים בעתיקים	ת"ש: [ת"ק]									♣	♣	◇	נד			
מועלין אף בעתיקים	רבי מאיר:									♣	♣	◇	נד			
מועלין בשירי הלשכה	שהיה ר"מ אומר:										♣	נד				
ואמאי? נימא: הואיל וניתנו ליהנות, לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת, דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו											♣	נד				
חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר - באין משירי הלשכה	דתנן:										♣	נד				
לא תימא: ר"מ, אלא אימא: ר' יהודה.											!	נד				
אבני ירושלים שנשרו - מועלים בהם, דברי ר"מ	ת"ש: דתניא, אמר ר' ישמעאל בר רבי יצחק:										♣	◇	נד			
לא תימא: ר"מ, אלא אימא: ר' יהודה.											!	נד				
אי ר' יהודה, ירושלים מי מיקדשא?											♣	נד				
כאימרא, כדירים, כעצים, כאישים, כהיכל, כמזבח, כירושלים	והתנן: [ת"ק]										♣	♣	◇	נד		
כל האומר ירושלים - לא אמר כלום	רבי יהודה:										♣	♣	◇	נד		
וכי תימא, משום דלא אמר כירושלים												!	נד			
כל האומר כירושלים - לא אמר כלום, עד שידור בדבר הקרב בירושלים	והתניא, ר' יהודה:										♣	נד				
תרי תנאי נינהו ואליבא דר' יהודה.												!	נד			
הקדש, במזיד - מתחלל, בשוגג - אין מתחלל, ולא אמרו בשוגג מתחלל - אלא לענין קרבן בלבד.	עולא משמיה דבר פדא, אומר היה ר"מ:											♣	◇	נד		
וכי מאחר דאין מתחלל, קרבן במאי מחייב?												♣	נד			
הקדש, במזיד - מתחלל, בשוגג - אין מתחלל, ולא אמרו בשוגג מתחלל - אלא לענין אכילה בלבד.	אלא כי אתא רבין, פריש משמיה דבר פדא, אומר היה ר"מ:												♣	◇	נד	
הלכה כר"מ במעשר, הואיל וסתם לן תנא כותיה והלכה כר' יהודה בהקדש, הואיל וסתם לן תנא כותיה.	רב נחמן אמר רב אדא בר אהבה:												♣	◇	נד	
כר"מ במעשר מאי היא?													^	נד		
כרם רבעי - ב"ש אומרים: אין לו חומש ואין לו ביעור	דתנן: [ב"ש]												♣	!	◇	נד
יש לו	ב"ה:												♣	!	◇	נד
יש לו פרט יש לו עוללות	ב"ש:												♣	!	◇	נד

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

קידושין-האיש מקדש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כולו לגת.	ב"ה:											
מ"ט דב"ה?												
גמרי (ויקרא יט) קודש (ויקרא כז) קודש ממעשר, מה מעשר יש לו חומש ויש לו ביעור, אף כרם רבעי יש לו חומש ויש לו ביעור.	[בית הלל]											
וב"ש?												
לא גמרי קודש קודש ממעשר.	[בית שמאי]											
וב"ה אומרים כמעשר, כמאן סבירא להו?												
אי כר' יהודה												
אמאי כולו לגת?												
מעשר - ממון הדיוט הוא	האמר: [ר' יהודה]											
אלא לאו כר"מ.												
כר' יהודה בהקדש מאי היא?												
שילח ביד פיקח, ונוכר עד שלא הגיע אצל חנווני - חנווני מעל לכשיוציא.	דתנן:											
וכר' יהודה במעשר מי לא תנן?												
הפודה מעשר שני שלו - מוסיף עליו חמישיתו, בין משלו בין שניתן לו במתנה	והתנן:											
מני?												
אילימא ר"מ היא												
מי מצוי יהיב ליה במתנה?												
מעשר - ממון גבוה הוא	והאמר: [ר"מ]											
אלא לאו ר' יהודה												
לא, לעולם ר"מ, והכא במאי עסקינן - כגון דיהיב ניהליה בטיבליה, וקסבר: מתנות שלא הורמו, כמי שלא הורמו דמיין.												
הפודה נטע רבעי שלו - מוסיף עליו חמישיתו, בין משלו בין שניתן לו במתנה	ת"ש:											
מני?												
אילימא ר"מ												
מי מצוי יהיב ליה? והא גמרי קודש קודש ממעשר												
אלא לאו ר' יהודה												
לעולם ר"מ, והכא במאי עסקינן - כגון דיהיב כשהוא סמדר, ודלא כר' יוסי												
סמדר אסור, מפני שהוא פרי.	דאמר: [ר' יוסי]											
משך הימנו מעשר בסלע, ולא הספיק לפדותו עד שעמד בשתים - נותן סלע ומשתכר בסלע, ומעשר שני שלו	ת"ש:											
מני?												
אילימא ר"מ												

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>												
קידושין-האיש מקדש	מאימרא	מאן דאמר												
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמאי משתכר בסלע? (ויקרא כז) ונתן את הכסף וקם לו אמר רחמנא														נה:
אלא לאו ר' יהודה														נה:
לעולם ר' יהודה, והכא חד סתמא, והכא תרי סתמי.														נה:
ואי סתמא דוקא, מה לי חד סתמא, מה לי תרי סתמי?														נה:
הלכה כר' מאיר, הואיל ותנן בבחירתא כוותיה.		רב נחמן בר יצחק:												נה:
בהמה שנמצאת מירושלים למגדל עדר וכמדתה לכל רוח, זכרים - עולות, נקבות - זבחי שלמים		תנן התם:												נה:
אלא זכרים - עולות הוא דהווי, זבחי שלמים לא הווי?														נה:
הכא בבא לחוב בדמיהן עסקינן, והכי קאמר: חיישינן שמא עולות, ורבי מאיר היא		ר' אושעיא:												נה:
הקדש - במזיד מתחלל.		דאמר: [ר"מ]												נה:
וקדושת הגוף מי מתחלל?														נה:
אין מועל אחר מועל במוקדשין - אלא בבהמה ובכלי שרת בלבד, כיצד? היה רוכב על גבי בהמה, בא חבירו ורכב, בא חבירו ורכב - כולם מעלו? היה שותה בכוס של זהב, בא חבירו ושתה, בא חבירו ושתה - כולם מעלן		והתנן:												נה:
ההיא ר' יהודה היא, הא ר' מאיר.														נה:
מדרבי יהודה נשמע לרבי מאיר, לאו אמר רבי יהודה: הקדש בשוגג מתחלל, וקדושת הגוף לא מתחלל? לר"מ נמי, אע"ג דהקדש במזיד מתחלל, קדושת הגוף לא מתחלל														נה:
התם לא קא מכיין לאפוקינהו לחולין, הכא קא מכיין לאפוקינהו לחולין.														נה:
אימר דשמעת ליה לרבי מאיר - בקדשי קדשים, בקדשים קלים מי שמעת ליה?														נה:
קל וחומר: קדשי קדשים מתחללים, קדשים קלים לא כל שכן.		א"ל ההוא מרבנן ורבי יעקב שמיה:												נה:
הקדש - במזיד מתחלל, בשוגג אין מתחלל, אחד קדשי קדשים ואחד קדשים קלים, קל וחומר: קדשי קדשים מתחללים, קדשים קלים לא כל שכן.		איתמר נמי: אמר ר' חמא בר' עקיבא אמר רבי יוסי בר' חנינא, אומר היה ר"מ:												נה:
וכי אומרים לו לאדם עמוד וחטא בשביל שתזכה?		תהי בה ר' יוחנן:												נה:
ממתין לה עד שתומם, ומייתי שתי בהמות ומתנה.		אלא א"ר יוחנן:												נה:
זכרים - עולות.		אמר מר:												נה:
דילמא תודה היא														נה:
דמייתי נמי תודה.														נה:
והא בעיא לחם														נה:
דמייתי נמי לחם.														נה:
ודילמא אשם הוא														נה:
אשם בן שתי שנים, ואישתכח בן שנה.														נה:
ודילמא אשם מצורע הוא, אשם נזיר הוא														נה:
לא שכחי.														נה:
ודילמא פסח הוא														נה:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ? question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פסח בזמנו מזהר זהירי ביה, ושלא בזמנו שלמים הוא.											!	◇	נה:
ודילמא בכור ומעשר נינהו											?	◇	נה:
למאי הילכתא? למיכלינהו במומן, הכי נמי במומן מתאכלי.											!	◇	נה:
נקבות - זבחי שלמים.	אמר מר:										■	◇	נה: <
דילמא תודה היא											?		נה:
דמיית תודה.											!	◇	נה:
והא בעינן לחם											?		נה:
דמיית נמי לחם.											!	◇	נה:
ודילמא חטאת היא											?	◇	נה:
חטאת בת שנתה, ואישתכה בת שתי שנים.											!	◇	נה:
ודילמא חטאת שעברה שנתה											?	◇	נה:
לא שכיח.											!	◇	נה:
אשתכה בת שנתה, מאי?											^	◇	נה:
עו בת שנתה לחטאת	תניא, חנניא בן חכינאי:										!		נה:
לחטאת סלקא דעתך?											?		נה:
כחטאת, כונסה לכיפה והיא מתה מאליה.	אלא אמר אביי:										!	◇	נה: